

Obsah

Předmluva	11
<i>I. část:</i>	
Úvod do rekonstruktivní hermeneutiky	
<i>I. kapitola</i>	
Základní poznatky	14
<i>II. kapitola</i>	
První kánon: zásada autonomie objektu	32
<i>III. kapitola</i>	
Filosofické předpoklady autonomie objektu	41
<i>IV. kapitola</i>	
Autonomie objektu a theologie	53
<i>V. kapitola</i>	
Druhý kánon: zásada celkovosti	57
<i>VI. kapitola</i>	
Třetí kánon: zásada aktualizace porozumění	69
<i>VII. kapitola</i>	
Čtvrtý kánon: zásada adekvátnosti porozumění	82
<i>II. část:</i>	
Emilio Betti	
Hermeneutika jako obecná metodika humanitních věd	
1. Hermeneutická problematika v dnešním vědomí	90
2. Objektivace ducha	92

---

3. Smysluplné formy	94
4. Vyjadřovací funkce a smysl výrazu	95
5. Výklad a porozumění	97
6. Postup výkladu jako trojčlenný proces	98
7. Inverze procesu tvoření a přenesení do cizí subjektivity	100
8. Zásady výkladu: kánon hermeneutické autonomie objektu	101
9. Kánon smyslové souvislosti (zásada celkovosti)	102
10. Analogie a dotváření	106
11. Kánon aktualizace porozumění	108
12. Životní vztah k věci a zaměření tázání	109
13. Otázka, zda je dosažitelná objektivita historických jevů	112
14. Úloha vlastního cítění hodnot historika: hodnotová interpretace	115
15. Odpověď na položenou historickou otázku . .	118
16. Význam historického jevu a jeho dnešní důležitost	119
17. Dialog a monolog	121
18. Historický výklad a určování eschatologického smyslu	123
19. Nebezpečí zrušení objektivity	128
20. K theologické hermeneutice a k „demytologizaci“ kérygmatu	129
21. Nedávný obrat k dějinnosti porozumění	132

---

22. Předsudky jako podmínky porozumění	134
23. Existenciální odůvodnění hermeneutického kruhu	137
24. Otázka na správnost porozumění	138
25. Historické porozumění jako zprostředkování minulosti a přítomnosti	142
26. Požadavek aplikace při výkladu	145
27. Aplikace je oprávněná jen při normativně zaměřeném výkladu	146
28. Kánon hermeneutické adekvátnosti porozumění neboli adekvátního postižení smyslu	151
29. Životní formy jakožto dílo otvírají problematiku vyššího stupně	153
30. Technicko-morfologický výklad se zřetelem k problémům utváření	156
31. Smyslová souvislost a styl jako výtvar autonomie duchovních schopností	160
Vysvětlující poznámky překladatele k některým oddílům Bettaho pojednání	165